

עפ"ג 53488/02/20 - רבחי אבו חומוס נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייליים

עפ"ג 53488-02-20

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט אריה רומנוב
כב' השופטת שירלי רנר

רבחי אבו חומוס
ע"י ב"כ עו"ד לאה צמל
מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

המערער

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט איתן כהן) מיום 8.1.2020 בת"פ

59369-03-18.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו, בכתב אישום מתוקן, בהחזקת נשק בלא רשות כדין ונדון ל - 9 חודשי מאסר בפועל, 10 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 3,000 ₪. הערעור מופנה כנגד חומרת העונש.
2. ואלה המעשים: ביום 04.01.2016 נתפס בבית המערער בעיסאווייה אקדח חצי אוטומטי מסוג Beretta, קליבר תשעה מ"מ קצר. האקדח הוסתר בתוך תיק עור שחור עטוף בשקית והונח בתוך כספת שממוקמת בשידה שבחדר השינה של המערער. המערער לא היה בעל רישיון לשאת את הנשק ומעולם לא החזיק ברישיון לנשק.
3. בהסדר הטיעון הוסכם כי המערער יודה ויורשע והצדדים יהיו חופשיים לטעון לעונש. כמו כן, הוסכם כי המערער יטען שהנשק אינו שייך לו והמשיבה לא תביא ראיות לסתור טענה זו.

טענות הצדדים

4. ב"כ המערער עותרת להקלת עונשו של המערער וטוענת כי העונשים שהוטלו על המערער הם חמורים מאוד בהתחשב בעבירה, בנסיבות ביצועה ובנסיבותיו האישיות. מדובר בעבירה שבוצעה לפני יותר מארבע שנים, כתב האישום הוגש נגד המערער כעבור שנתיים ושלושה חודשים מיום מציאת האקדח והשוטרים הגיעו עם צו ייעודי לכך, באופן המעיד שאין סיכון הנשקף מהמערער או ממעשיו. כמו כן, הסדר הטיעון כלל הסכמה כי ההגנה תטען שהאקדח אינו

עמוד 1

שייך למערער והתביעה לא תסתור זאת. ההגנה עומדת על טענה זו ומפנה לכך שלא נמצא דנ"א של המערער על הנשק או על השקיות. עוד נטען כי שגויה קביעתו של בית משפט קמא, לפיה עצם הכנסת האקדח לכספת הנה בבחינת תכנון מקדים. לעמדת ההגנה, מדובר באקדח שנתפס בכספת, המערער לא החזיק בו ולא החביאו. כמו כן, נטען כי בית משפט קמא נדרש שלא לצורך לעברו הפלילי של המערער, הגם שמדובר בעבר רחוק משנת 1967 ומשנת 1971. הוסף כי בית משפט קמא התחשב יתר על המידה בעברו שאומנם הנו מכביד אך ישן מאוד. תיקון כתב אישום נעשה מאחר שהנאשם קיבל אחריות על הימצאות האקדח, אך לא היה תכנון מוקדם, אלא החזקה קונסטרוקטיבית והאקדח לא הוחזק על ידו. וכן, בית משפט קמא החיל את הגישה המחמירה שהתגבשה מאוחר יותר בפסיקה לאחזקת נשק, רטרואקטיבית, על מועד האחזקה. עוד נטען כי המערער הינו בן 74 ומצבו הבריאותי מצדיק להתחשב בו ולהימנע משליחתו לעונש מאסר בפועל. למערער מצב בריאותי קשה, בין היתר הושתל בגופו קוצב לב. המערער נבדק לאחרונה על ידי פסיכיאטר ונקבע על ידו, גם עקב תאונת דרכים שעבר המערער, כי המערער, לנוכח מצבו, לא יכול לשהות בכלא (הוגשה חוו"ד). העונש הראוי, בנסיבותיו של המערער, הינו של"צ ואולי קנס כספי בסכום נמוך.

ב"כ המשיבה הפנתה לכך שבית משפט קמא מיקם את המערער ברף התחתון ובכך שקל את כלל הנסיבות והשיקולים לטובת המערער, אף שהיה מקום למקמו במיקום מחמיר יותר, זאת לאור עברו המכביד שאף שהוא ישן, הוא עבר שלא התיישן עקב טיבו. המערער הודה באחזקת נשק בביתו ובכך הוא מודה במודעות לקיומו. הפסיקה מתייחסת לחומרה הרבה שיש לכך ובית משפט קמא נסמך על פסקי דין שניתנו בסוגיה זו. על כן יש לדחות הערעור.

תסקיר שירות המבחן

5. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי הוא בן 74 שנים, נשוי ואב לארבעה ילדים, אינו עובד מזה 15 שנים. בעברו שלוש הרשעות קודמות בעבירות של פריצה לבניין, חברות בקבוצה המבצעת עבירות נגד סד"צ, חברות בהתאגדות בלתי חוקית, נשיאת חומר נפץ שלא כחוק, ונשיאת נשק או חומרי נפץ ללא היתר. בגיל 23 חבר לתנועת הפת"ח והשתייך להתארגנות שהוציאה לפועל מספר פיגועים. בשנת 1971 נדון למאסר בפועל לתקופה של 40 שנים, אך שוחרר בחלוף 15 שנים בעסקת חילופי שבויים. ביחס לעבירה דנן, המערער לקח אחריות מילולית בלבד על ביצועה, תוך צמצום הרקע לה ונסיבות ביצועה. טען כי אסף תיק עור מהודר מהרחוב ואחסן אותו בכספת מבלי לפתוח אותו או לגלות את תוכנו. פורטו קשיים פיזיולוגיים שונים מהם הוא סובל בשל גילו. שירות המבחן נמנע מהמלצה שיקומית בעניינו.

דין

6. דין הערעור להידחות.

כלל הוא, כי ערכאת הערעור אינה גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה הדיונית, וכי התערבותה בעונשים שנגזרו שמורה למקרים חריגים בלבד, בהם נפלה טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה. לאחר בחינת טיעוני הצדדים, הגענו לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות, הואיל ולא נפלה כל טעות מהותית בגזר הדין.

7. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים והאחריות שלקח על המעשים. כמו כן, יש להביא במכלול השיקולים את גילו של המערער ומצבו הבריאותי. עם זאת, החיסכון בזמן שיפוטי הינו מצומצם, שכן הודאתו של המערער באה לאחר שהחלו להישמע עדי התביעה. כמו כן, מתסקיר שירות המבחן עולה כי האחריות שלקח המערער הנה מילולית בלבד, וכי הוא נוטה לטשטש מחומרת מעשיו ולצמצם את חלקו. כמו כן, לחובת המערער נזקפת חומרת העבירה שביצע והסיכון הגלום בהחזקת נשק לשלום הציבור וביטחונו. זאת, מעצם טבעה של החזקת הנשק וללא קשר לשאלה האם הנשק שייך למערער, אם לאו. בנוסף, לחובתו של המערער נזקף עברו הפלילי והנכבד. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 25/10/20 עד השעה 10:00 בבית המעצר ניצן.

ניתנה היום, ה' תשרי תשפ"א, 23 ספטמבר 2020, במעמד ב"כ המערער, ב"כ המשיבה והמערער בעצמו.

שירלי רנר, שופטת

אריה רומנוב, שופט

רפי כרמל, שופט, אב"ד